

THE JOURNAL OF RESEARCH AND ACADEMICS

Vol.8 No. 6 (November-December 2025)

ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๖ (พฤศจิกายน-ธันวาคม ๒๕๖๘)



วารสารวิจัยวิชาการ

ISSN 2985-0053 (Online)

ภาพประกอบปกสร้างสรรค์โดย ชลิดา เสถียรมาศ

Graduate Programme, MCU Nakhonsawan Campus
999 Mueang Nakhon Sawan District, Nakhon Sawan Province 60000

<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jra/>





ISSN: 2672-9962 (online)

วัตถุประสงค์

เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการและบทความทวิจาณ์หนังสือที่เป็นภาษาไทยและมีข้อค้นพบข้อเสนอแนะที่เป็นนวัตกรรม รวมถึงความคิดริเริ่มที่มีผลกระทบต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติในวงกว้าง อีกทั้งยังมุ่งหมายที่จะเป็นเวทีในการนำเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสาขาต่าง ๆ และสนับสนุนการศึกษา การสอน โดยเน้นสาขาวิชาพระพุทธศาสนา การบริหารการศึกษา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การจัดการชุมชน รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม-กุมภาพันธ์ ฉบับที่ 2 มีนาคม-เมษายน ฉบับที่ 3 พฤษภาคม-มิถุนายน ฉบับที่ 4 กรกฎาคม-สิงหาคม ฉบับที่ 5 กันยายน-ตุลาคม และฉบับที่ 6 พฤศจิกายน-ธันวาคม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสารวิจัยวิชาการ

พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.

พระพรหมวัชรธีรจารย์, ศาสตราจารย์ ดร.

พระปัญญาวัชรบัณฑิต, รองศาสตราจารย์ ดร.

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญศรี

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุธะพรหม

รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรเดช พรหมกลับ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการ**มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**

พระศรีสมโพธิ, ดร.

รองศาสตราจารย์ สยาม คำปรีดา

ดร.ภารดร แก้วบุตรดี

หน่วยงานภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตต์เจริญ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พระเมธาวิเชียร, รองศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ วสันต์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญชัย บุญหนัก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล

นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล

นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ

มหาวิทยาลัยนครพนม

ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา

บริษัท เอเซีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ฝ่ายจัดการวารสาร

ดร.ดิเรก ดั่งลอย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นางสาวสุนิสา แก้วนัม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นางสาวอรุมา ช่อนกลิ่น

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงาน

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เลขที่ 999 หมู่ 6 ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 60000 โทรศัพท์ 062-3434768
E-mail: journal.jra@gmail.com
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jra/index>

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารวิจัยวิชาการ (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

- | | |
|---|------------------------------------|
| 1. พระราชรัตน์เวที, ผศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 2. พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 3. พระศรีสมโพธิ, ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 4. พระครูนิวาสิตสีลขันธ, ผศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 5. พระเมธีวชิรบัณฑิต, ศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 6. พระปัญญาวัชรบัณฑิต, รศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 7. พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษ ภูริปัญโญ, ผศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 8. พระครูสุธีธรรมบัณฑิต, ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 9. ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 10. ศ.ดร.จ่านงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 11. รศ.ดร.สุรพล สุษะพรหม | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 12. รศ.ดร.ประเทือง ภูมิภัทราคม | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 13. รศ.ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 14. รศ.ดร.พิสมัย รบชนะชัย พูลสุข | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 15. รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 16. รศ.ดร.สมาน งามสนิท | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 17. รศ.ดร.ธงชัย สิงอุตม | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 18. รศ.ดร.วรกฤต เกื่อนช้าง | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 19. รศ.ดร.วัชรินทร์ ชาญศิลป์ | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 20. รศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 21. รศ.ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 22. รศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 23. รศ.ดร.ธานี เกสทอง | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 25. ผศ.ดร.สมคิด พุ่มทุเรียน | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 26. ผศ.ดร.ศิริโรจน์ นามเสนา | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 27. ผศ.ดร.อานนท์ เมธีวรณัฏฐ์ | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 28. ผศ.ดร.ผดุง วรรณทอง | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 29. ผศ.ดร.ชนทอง วัฒนประดิษฐ์ | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 30. ผศ.ศศิภักดิ์ อ่ำจ้อย | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 31. ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 32. ผศ.ดร.อุทัย สติมัน | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 33. ดร.ภารادر แก้วบุตรดี | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

- | | |
|--------------------------------------|--|
| 1. พระเมธาวิเชียรสร, รศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย |
| 2. ศ.ดร.วัชร งามจิตรเจริญ | มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ |
| 3. ศ. (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญ | ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ |
| 4. รศ.ดร.กุหลาบ รัตนจักรธรรม | มหาวิทยาลัยบูรพา |
| 5. รศ.ดร.สุวิญ รักสัตย์ | มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย |
| 6. รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง | มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ |
| 7. รศ.ดร.เนติรัฐ วีระนาคินทร์ | มหาวิทยาลัยมหาสารคาม |
| 8. รศ.ดร.อุทัยวรรณ ภูเทษ | มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ |
| 9. รศ.ดร.ธัญชัย บุญหนัก | มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย |
| 10. รศ.ดร.ชนินทร์ วสันันท์ | มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร |
| 11. รศ.ดร.ช่วงโชติ พันธุ์เวช | นักวิชาการอิสระ |
| 12. รศ.ดร.พฤตสรรค์ สุทธิไชยเมธี | มหาวิทยาลัยพิษณุโลก |
| 13. รศ.ดร.สุริยพงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์ | มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ |
| 14. รศ.ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์ | มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี |
| 15. รศ.ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ | มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี |
| 16. รศ.ดร.โชติ บดีรัฐ | มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม |
| 17. รศ.ดร.รัตน์ะ ปัญญาภา | มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี |
| 18. รศ.ดร.พรรณอร วันทอง | มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ |
| 19. รศ.ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน | มหาวิทยาลัยมหิดล |
| 20. รศ.ดร.ธัญชัย บุญหนัก | มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย |
| 21. รศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รองทอง | มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ |
| 21. ผศ. ว่าที่ร้อยตรี ดร.โสภณ ลาวรรณ | มหาวิทยาลัยนเรศวร |
| 22. ผศ.ดร.ยุวดี วิทย์พันธ์ | มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ |
| 23. ผศ.ดร.นันทนา อุ่นเจริญ | มหาวิทยาลัยมหาสารคาม |
| 24. ผศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ | มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม |
| 25. ผศ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร | มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ |
| 26. ผศ.ดร.สมปอง สุวรรณภามา | มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ |
| 27. ผศ.ดร.วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล | นักวิชาการอิสระ |
| 28. ผศ.ดร.ภูริวัฒน์ คัมภีร์ภาพพัฒน | มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ |
| 29. ผศ.ดร.กิตติพงษ์ โสภณธรรมภาณ | มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ |
| 30. ผศ.ดร.ศิริวรรณ กมลสุขสถิตย์ | มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ |
| 31. ผศ.ดร.ธีรพจน์ แนบเนียน | มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ |
| 32. ผศ.ดร.วันชัย สุขตาม | มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ |
| 33. ผศ.ดร.ประภัศร วรณสถิตย์ | มหาวิทยาลัยแม่โจ้ |
| 34. ผศ.ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์ | มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ |
| 35. ผศ.ดร.กฤษณะ ดาราเรือง | มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา |
| 36. ผศ.ดร.วงธรรม สรณะ | มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี |
| 37. ผศ.ดร.จันทร์คม ภูติอริยวัฒน์ | มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |

38. ผศ.ดร.ลิบเอก ดร.เศรษฐวัตร พรหมสิทธิ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
39. ผศ.ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
40. ผศ.ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล นักวิชาการอิสระ
41. ผศ.ดร.ปาริชาติ สายจันดี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
42. ผศ.ดร.ธีรวัฒน์ แสนคำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
43. ผศ.ดร.ประทีป พิษทองกลาง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
44. ผศ.ดร.อรอนงค์ สรรเสริญ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
45. ผศ.ดร.รัตติยา เทนืออำนาจ มหาวิทยาลัยนครพนม
46. ดร.อัคนันท์ อริยศรีพงษ์ นักวิชาการอิสระ
47. ดร.จินตนาภา โสภณ ผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
45. ดร.ชนิกา แสงทองดี นักวิชาการอิสระ
46. ดร.พิสิษฐ์ จอมบุญเรือง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
47. ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา บริษัท เอเชีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
48. ดร.สมนึก หงษ์ยิ้ม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุทัยธานี
49. ดร.วรพล ชินเพชร สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
50. พันเอก ดร.สาธิต ทิพย์มณี กรมแพทย์ทหารบก
51. ดร.ปัญญณ์สิทธิ์ องค์ปรัชญากุล มหาวิทยาลัยเกริก
52. ดร.วิไลวรรณ เทียนประนมกร โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา
53. ดร.พิเชษฐ์ วันทอง รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
54. ดร.สุรัชย์ พุดชู มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
55. ดร.จาตุรงค์ สุทวาทน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
55. พระมหาจักรพล อาจารย์สุโก, ดร. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
56. นางสาวโอปอล์ รังสิมันตุชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
54. นายปัญญา พรหมบุตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์
55. นายสุราษฎร์ แสงอรุณ บริษัท กรุงศรี นิคมเบ็ด จำกัด
56. อาจารย์รดา อนุตตรังกูร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
57. อาจารย์นันทยา สัตยวาที มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
58. อาจารย์ธีรพงศ์ พรหมวิชัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ

1. ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญชัย
2. รศ.ดร.สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์
3. รศ.ดร.สมาน งามสนิท
4. รศ. สยาม คำปรีดา
5. ผศ.ดร.สุดาภาณูจน์ ปัทมดิเลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยวิชาการ วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยผู้พิมพ์จะนำเสนอบทความให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) พิจารณาก่อนการตีพิมพ์ให้เกิดคุณภาพสูงสุด ทั้งนี้เพราะบทความวิชาการที่อยู่ในวารสารฯ นั้นต่างก็มีข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะที่จะกลายเป็นนวัตกรรม รวมถึงอาจจะส่งผลกระทบ (Impact) ต่อชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยในฉบับนี้ประกอบด้วย บทความวิจัย 23 บท บทความวิชาการ 4 บท และบทวิจารณ์หนังสือ 1 บท ซึ่งทางกองบรรณาธิการได้มีการคัดเลือกมานำเสนอเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเชิงสถานการณ์ ดังนี้



พระครูอุทิศปริยัติสุนทร, พระมหาธีรติ ธมมโสภโณ, พระชัยวัฒน์ จินดาพาณิชย์ บทความวิจัยเรื่อง “ระบบการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแบบบูรณาการร่วมกับหลักอหิทัปปัจจยตา เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของเสือโคร่งป่าห้วยขาแข้งของสถานศึกษาในจังหวัดอุทัยธานี” พบว่า 1) การอนุรักษ์เสือโคร่งต้องการความร่วมมือจากชุมชน โดยใช้สื่อการเรียนรู้และกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจและความตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเครือข่ายชุมชนเพื่อความสมดุลของระบบนิเวศในระยะยาว 2) การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแบบบูรณาการร่วมกับหลักอหิทัปปัจจยตา เพื่ออนุรักษ์เสือโคร่ง ผลการประเมินโครงสร้างหลักสูตรโดยใช้ CIPP Model พบว่า อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 1.05) 3) การทดลองหลักสูตรแบบกึ่งทดลองพบว่า หลักสูตรช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของเสือโคร่งได้ดี และ 4) การเรียนรู้ผ่านหลักสูตรนี้ช่วยพัฒนาทักษะ ความรู้ และความร่วมมือในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญ สามารถสรุปได้ว่า การบูรณาการหลักสูตรท้องถิ่นและหลักอหิทัปปัจจยตา เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความรับผิดชอบต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างยั่งยืน มีประสิทธิภาพ เกิดเป็นประสิทธิผลอย่างแท้จริง

ณรงค์ศักดิ์ อุดรา, พิชามณู สุริยพรรณ, ลีริสวัธ ทองก้านเหลือง บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเป็นนวัตกรของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1” พบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเป็นนวัตกรของผู้เรียน สภาพปัจจุบันโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 อยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 อยู่ในระดับมาก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการพัฒนารูปแบบฯ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 25 ตัวชี้วัด ได้แก่ (1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 5 ตัวชี้วัด (2) การจัดการเรียนรู้ 4 ตัวชี้วัด (3) การวัดและประเมินผลการเรียน 4 ตัวชี้วัด (4) บุคลิกภาพส่วนบุคคล 5 ตัวชี้วัด (5) ทักษะความคิดสร้างสรรค์ 5 ตัวชี้วัด และ (6) ทักษะทางสังคม 2 ตัวชี้วัด และ 3) ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2/\text{df} = 1.34$, $P\text{-Value} = 0.06$, $\chi^2/\text{df} = 1.34$, $\text{CFI} = 0.99$, $\text{TLI} = 0.99$, $\text{RMSEA} = 0.03$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบ ได้แก่ (1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 0.86 (2) การจัดการเรียนรู้ 0.95 (3) การวัดและประเมินผลการเรียน 0.98 (4) บุคลิกภาพส่วนบุคคล 0.81 (5) ทักษะความคิดสร้างสรรค์ 0.90 และ (6) ทักษะทางสังคม 0.96 ตามลำดับ ทุกองค์ประกอบมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อนงค์นาฏ แก้วไพฑูรย์, ศศิกิจจ์ อ่ำจ้อย, อาณัติ เดชจิต, ปัญญา พรหมบุตร บทความวิจัยเรื่อง “การยกระดับการบริหารจัดการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ต้นแบบของคณะสงฆ์จังหวัดนครสวรรค์” พบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ของจังหวัดนครสวรรค์พบว่าการบริหารจัดการ 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคลและด้านการบริหารงานทั่วไป 2) การยกระดับการบริหารจัดการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ต้นแบบของคณะสงฆ์จังหวัดนครสวรรค์พบว่า โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมายกระดับในการบริหารจัดการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ 4 ด้าน คือ (1) ด้านการบริหารวิชาการ กิจกรรมการเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยใหม่ได้รวดเร็วขึ้น (2) ด้านการบริหารงานบุคคลโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวางแผนบุคลากร ในระบบได้อย่างรวดเร็ว (3) ด้านการบริหารงานทั่วไปโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดทำเว็บไซต์ให้ศูนย์ศึกษาวันอาทิตย์ได้ประหยัดการใช้วัสดุสิ้นเปลือง และทำงานได้เร็วขึ้น (4) ด้านการบริหารงานงบประมาณ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานได้สะดวกและรวดเร็ว และ 3) ประเมินผลการยกระดับการบริหารจัดการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ต้นแบบของคณะสงฆ์จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ประเมินผลการยกระดับการบริหารจัดการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนา

วันอาทิตย์จังหวัดนครสวรรค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหาร ครู เจ้าหน้าที่ สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลสร้างและส่งเสริมขั้นไปใช้งานในเว็บไซต์ในการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไปและการบริหารงานงบประมาณได้อย่างถูกต้องรวดเร็วเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

แม่ชีกฤษณา รักษาโฉม, อรชร ไกรจักร, กรรณิการ์ ขาวเงิน, พระมหาวัชรธรรมศรีชัย, พระปัญญาวัชรบัณฑิต, พระมหาดวงเด่น ตุนิน บทความวิจัยเรื่อง “โมเดลเชิงแนวคิดสำหรับการพัฒนาศิลปหัตถกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากตามแนวพุทธ: การศึกษาเชิงบูรณาการ” พบว่า WISE Model หรือโมเดลเชิงแนวคิดสำหรับการพัฒนาศิลปหัตถกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากตามแนวพุทธ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ (W-Wisdom) หมายถึง การเรียนรู้เพื่อเข้าใจคุณค่าแท้ของภูมิปัญญาเรียนรู้เพื่อการอนุรักษ์อัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นและรู้เท่าทันบริบททางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ องค์ประกอบที่ 2 ด้านการสร้างสรรค์ (I-Innovation) หมายถึง ความสามารถในการนำความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศิลปหัตถกรรมให้มีคุณภาพ มีความประณีตสวยงาม องค์ประกอบที่ 3 ด้านการขายที่ตระหนักถึงสังคม (S- Socially-conscious Selling) หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการผลิตและการจำหน่ายศิลปหัตถกรรมอย่างยั่งยืน มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดปัจจุบัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว องค์ประกอบที่ 4 ด้านจริยธรรม (E-Ethics) หมายถึง การยึดมั่นในหลักคุณธรรมในการผลิตและจำหน่ายศิลปหัตถกรรม เช่น ความซื่อสัตย์ ความเป็นธรรม ไม่ละเมิดคุณค่าทางวัฒนธรรม รวมถึงการใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สายชล ปัญญาตย์, ตรีรัตน์ เด่นดวง, ญัฐกมล พลศรีราช บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้หุ่นยนต์เชื่อม และระบบอัตโนมัติ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะผู้เรียนเข้าสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต” พบว่า 1) ความต้องการฝึกอบรมการใช้หุ่นยนต์เชื่อม และระบบอัตโนมัติ พบว่า ตอบรับเข้าร่วมการจัดฝึกอบรมครั้งนี้ จำนวน 4 วิทยาลัยฯ ด้วยจำนวนครู 7 คน นักศึกษา 45 คน 2) การพัฒนารูปแบบหลักสูตรการจัดฝึกอบรม ตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า รูปแบบหลักสูตรการจัดฝึกอบรมในภาคทฤษฎีต้องการแบบบรรยายถาม ตอบ พร้อมข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ IOC ด้านทักษะปฏิบัติต้องการทักษะด้านการใช้หุ่นยนต์เชื่อมต่อชิ้นงานรูปตัวที และมีลักษณะรอยเชื่อมเป็นแบบฟิลเล็ท ส่วนระบบอัตโนมัติใช้รูปแบบการจัดวางเรียงกล่องบรรจุสินค้าหรือครุภัณฑ์ 3) ผลการทดสอบหาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านความรู้ และทักษะ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ด้านความรู้ และด้าน

ทักษะ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนผู้เรียนทำคะแนนได้ร้อยละ 35.55 หลังเรียนทำคะแนนได้ร้อยละ 78.29 มากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70.00 และทำได้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 42.74 ด้านทักษะ สามารถปฏิบัติงานได้เสร็จทันตามเวลาที่กำหนดทุกคน และ 4) ผลการทดสอบหาประสิทธิภาพกระบวนการจัดฝึกอบรม จากผู้เข้ารับการฝึกอบรม พบว่า ด้านเนื้อหาประสิทธิภาพดีมาก ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.24) ด้านวิทยากรมีประสิทธิภาพดีมาก ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ด้านสถานที่จัดฝึกอบรมมีประสิทธิภาพดีมาก ($\bar{X} = 4.83$) และ (S.D. = 0.22) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านที่ประสิทธิภาพดีมาก ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.15)

ประกาศรี ศรีประดิษฐ์, วาริรัตน์ แก้วอุไร บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้นาฏศิลป์บำบัดการรำมั่งคละเพลงพื้นบ้านบ้านเขาสมอแคลง เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตสำหรับผู้สูงอายุ” พบว่า 1) แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มี 2 แนวทาง ได้แก่ 1.1) ด้านร่างกายและจิตใจควรจัดกิจกรรมให้ผู้สูงอายุร่วมกันสร้างสรรค์ทำรำมั่งคละเพลงพื้นบ้านบ้านเขาสมอแคลงเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะความแข็งแรง การยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อ และการมีเจตคติที่ดีต่อการร่วมกันอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านบ้านเขาสมอแคลง 1.2) ด้านสัมพันธภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อมควรจัดกิจกรรมให้ผู้สูงอายุร่วมกันฝึกปฏิบัติการรำมั่งคละประกอบเพลงพื้นบ้านบ้านเขาสมอแคลงภายใต้การออกแบบจัดเตรียมพื้นที่ในชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ และ 2) แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้นาฏศิลป์บำบัดการรำมั่งคละเพลงพื้นบ้านบ้านเขาสมอแคลง เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตสำหรับผู้สูงอายุ มีขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 สร้างสรรค์ทำรำมั่งคละด้วยการรื้อฟื้นเพลงพื้นบ้านบ้านเขาสมอแคลง ขั้นที่ 2 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตด้วยนาฏศิลป์บำบัดการรำมั่งคละเพลงพื้นบ้านบ้านเขาสมอแคลง ขั้นที่ 3 ทบทวนผลการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตด้วยนาฏศิลป์บำบัดการรำมั่งคละเพลงพื้นบ้านบ้านเขาสมอแคลง ทั้งนี้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.45, SD = 0.06)

ธัญรติ บุญปัน, ณัฐรดา วงษ์นายะ, ประจักษ์ กีกก้อง บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาความฉลาดทางดิจิทัลสำหรับเด็กและเยาวชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง” พบว่า 1) ความฉลาดทางดิจิทัลของเด็กและเยาวชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยรวมน้อยกว่าด้านอื่น ได้แก่ ด้านการกลั่นแกล้งทางดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ด้านการสื่อสารทางดิจิทัลและด้านการแสดงอารมณ์ทางดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง 2) รูปแบบการพัฒนาความฉลาดทางดิจิทัลสำหรับเด็กและเยาวชน มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ

การพัฒนา วัตถุประสงค์ของรูปแบบการพัฒนา ปัจจัยนำเข้า กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางดิจิทัล ผลผลิต ผลลัพธ์ ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาความฉลาดทางดิจิทัล และเงื่อนไขในการนำรูปแบบไปใช้ 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า กลุ่มทดลองมีความรู้และความตระหนักถึงผลกระทบทางดิจิทัลเพิ่มขึ้น และ 4) ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาความฉลาดทางดิจิทัลสำหรับเด็กและเยาวชนโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสม ความถูกต้องครอบคลุม และความเป็นประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เอกภูมิ เจียมวิทยานุกูล, ชันนภรณ์ อารีกุล, ลักษิกา สุทธิวาริ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนานวัตกรรมการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงอายุเพื่อเสริมสร้างทักษะทางอารมณ์และสังคม” พบว่า 1) ภาพรวมผู้สูงอายุมีระดับทักษะทางอารมณ์และสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.987) 2) นวัตกรรมการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงอายุเพื่อเสริมสร้างทักษะทางอารมณ์และสังคม พัฒนาออกมาในรูปแบบเกมกระดานเส้นทางสู่พิระมิดสามสุข ซึ่งแนวทางการปรับปรุงประกอบด้วย (1) กำหนดจำนวนผู้เล่นเกมกระดานให้ชัดเจน และควรมีผู้นำประจำกลุ่มเพื่อนำเกมให้กับผู้สูงอายุ (2) เปลี่ยนสีของเกมกระดานและการ์ดให้เข้มข้น (3) ปรับกลไกการมอบเหรียญความสุข (4) ตัดภาพประกอบในบอร์ดรูปสามเหลี่ยม เพื่อป้องกันความสับสน (5) ปรับการ์ดสถานการณ์ให้ตัวอักษรมีขนาดใหญ่ขึ้น และใส่ภาพประกอบลงในการ์ดความรู้สึก เพื่อช่วยให้ผู้สูงอายุแสดงอารมณ์ได้ง่ายขึ้น 3) ภาพรวมผู้สูงอายุมีความพึงพอใจที่มีต่อนวัตกรรมการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงอายุเพื่อเสริมสร้างทักษะทางอารมณ์และสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$; S.D. = 0.101)

รวงทอง ถาพันธุ์, ลิทธิพร เขาคูน, พิชญ์อนงค์ ผดุงศิลป์ไพโรจน์, นัยนา รัตนสุวรรณชาติ, ธนาภรณ์ แสงทอง บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการอนุรักษ์ สืบสาน เผยแพร่ วัฒนธรรมท้องถิ่นไทยทรงดำบ้านหนองเนิน อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดนครสวรรค์” พบว่า 1) ไทยทรงดำ แต่เดิมตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณแคว้นสิบสองจุไทย กองทัพไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นได้กวาดต้อนเข้ามาหลายครั้ง ซึ่งได้กระจายไปอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ รวมถึงบ้านหนองเนิน อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดนครสวรรค์ โดยยังคงอนุรักษ์ สืบสาน เผยแพร่ วัฒนธรรมประเพณี และวิถีชีวิตที่เป็นอัตลักษณ์ของตนเองไว้ได้อย่างเข้มแข็ง 2) รูปแบบการอนุรักษ์ สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น ในลักษณะคณะกรรมการอนุรักษ์สืบสาน ที่มุ่งเน้นการสร้างความรู้ในคุณค่า ความหวงแหน และการฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน และ 3) การประเมินรูปแบบตามมาตรฐาน 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความเป็นไปได้

ควรเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้าเป็นภาคีเครือข่ายวัฒนธรรม (“บวร”) ซึ่งเป็นพลังอำนาจที่แท้จริงของชุมชน (2) ด้านความเป็นประโยชน์ ควรส่งเสริมพัฒนาพัฒนาคูณภูมิใหม่เป็นผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม สร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่จับต้องได้อย่างเป็นรูปธรรม (3) ด้านความเหมาะสม ควรนำข้อมูลสารสนเทศขนาดใหญ่ มาใช้ในการขับเคลื่อน อนุรักษ์ สืบสาน เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยทรงดำ และ (4) ด้านความถูกต้องครอบคลุม ควรส่งเสริมความตระหนักถึงสิทธิทางวัฒนธรรม การคุ้มครองสิทธิทางวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการเข้าถึงวัฒนธรรมที่หลากหลาย

วรวิทย์ กลิ่นสุข, วรวิทย์ วัฒนเดชไพศาล บทความวิจัยเรื่อง “การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของทหารเรือไทย ระหว่าง พ.ศ.2475-2494” พบว่า ทหารเรือสร้างฐานอำนาจทางการเมืองระหว่าง พ.ศ.2475-2494 ด้วยการสร้างเครือข่ายภายในกลุ่มทหารหนุ่มของกองทัพเรือ ที่ส่วนหนึ่งเป็นเพื่อนร่วมงาน และส่วนหนึ่งเป็นลูกศิษย์ของหลวงสินสงครามชัย ตลอดจนสร้างเครือข่ายผ่านบุคคลที่มีสายสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสมาชิกในกลุ่มดังกล่าว เพื่อก่อตั้งคณะราษฎรสายทหารเรือ การควบคุมกำลังพลของกองทัพเรือ ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองสำเร็จ นายทหารเรือกลุ่มดังกล่าวได้ก้าวขึ้นมาดำรงตำแหน่งสำคัญในกองทัพเรือ และการสร้างความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์กับกลุ่มการเมืองอื่น คือ กลุ่มของจอมพล ป. พิบูลสงคราม และกลุ่มของนายปรีดี พนมยงค์ ที่ต่างให้ความสนับสนุนกันและกันในการเมืองในนามผู้ร่วมก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศ จนกระทั่งเกิดความขัดแย้งทางการเมืองจนทำให้เกิดความหวาดระแวงต่อทหารเรือของรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม นำไปสู่การสิ้นสุดการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของทหารเรือหลังเหตุการณ์กบฏแมนฮัตตัน พ.ศ.2494

ลลิตา หว่างเชื้อ, นงลักษณ์ ใจฉลาด บทความวิจัยเรื่อง “การบริหารความขัดแย้งในสถานศึกษายุคดิจิทัล อำเภอสรีสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ” พบว่า การบริหารความขัดแย้งในสถานศึกษายุคดิจิทัล อำเภอสรีสำโรง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$ และ $S.D. = 0.44$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประนีประนอม รองลงมา คือ ด้านการร่วมมือ ด้านการยอมให้ ด้านการเอาชนะ และด้านการหลีกเลี่ยง ตามลำดับ

ประวิทย์ ฤทธิบุลย์, มาโนช บุญทองเล็ก, อาทิตยา เงินแดง, บัญญัติ ศรีสวัสดิ์, พิชชา คุณพาทิ, พัสตราภรณ์ ศิริเนตร, สุธิดา คงเกษม บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ห้องเรียนเสมือนจริง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่อง บุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์ไทย” พบว่า 1) การพัฒนาสื่อการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการตามรูปแบบ ADDIE Model เรื่องบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์ไทย เนื้อหาประกอบไปด้วย 1.1) ประวัติบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์ไทย 1.2) ผลงานบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์ไทย ได้ผ่านการทดสอบที่มีประสิทธิภาพ 80.89/90.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนหลังใช้สื่อการเรียนรู้ห้องเรียนเสมือนจริง เรื่องบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์ไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

ภูมิ มูลศิลป์, สถาพร มนต์ประภัสสร, สายชล ปัญญชิต, จิตอุษา ชันทอง, อชิระ อดุลมาน, ภูเบศ วณิชขานนท์, ประมินทร์ ตั้งโอภาสวิไลสกุล บทความวิจัยเรื่อง “คลี่คลายสายนที: การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี” พบว่า 1) การจัดทำสารสนเทศระดับชุมชนผ่านแผนที่ทางเดินน้ำช่วยสนับสนุนให้เกิดการสื่อสารสิทธิชุมชนกับการจัดการทรัพยากรน้ำ การที่ผู้คนในชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในสารสนเทศทรัพยากรน้ำผ่านแผนที่ทางเดินน้ำได้นำมาสู่การกำหนดแผนบริหารจัดการน้ำร่วมกันบนฐานฉันทน์ของน้ำท่วมและน้ำแล้ง ซึ่งได้อาศัยกลไกของสภาองค์กรชุมชนเป็นพื้นที่ทางสังคมในการจัดการทรัพยากรน้ำร่วมกัน 2) การยกระดับกลไกการมีส่วนร่วมของสภาองค์กรชุมชนตำบลในการสื่อสารสิทธิชุมชนกับการจัดการทรัพยากรน้ำ การที่สภาองค์กรชุมชนได้เข้ามามีส่วนสำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำและทำให้เกิดการสื่อสารสิทธิชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพเกิดขึ้นภายใต้กลไกการสื่อสาร 5 ส. ประกอบด้วย สารสนเทศดี สื่อสารดี สร้างสรรค์ดี เสริมพลังดี และส่วนร่วมดี ซึ่งช่วยยกระดับการสื่อสารในชุมชนในการสื่อสารการจัดการทรัพยากรน้ำได้เป็นอย่างดี

กฤษณะ ไกรสี บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการนิเทศการศึกษาแบบผสมผสานวิธี FUSION PT-SER พัฒนาระบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2” พบว่า 1) การนิเทศการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ประกอบด้วย 1.1) รวมข้อมูลและสารสนเทศ รวบรวม วิเคราะห์ 1.2) วางแผนการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล 1.3) รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล 2) สร้างรูปแบบการนิเทศการศึกษาแบบผสมผสานวิธี FUSION PT-

SER มี 5 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 การวางแผนเตรียมการ ขั้นที่ 2 เครื่องมือนิเทศติดตามและประเมินผล การจัดการศึกษา ขั้นที่ 3 นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา ขั้นที่ 4 การวัดผลและ ประเมินผล ขั้นที่ 5 พัฒนาวิจัยนวัตกรรม 3) การใช้รูปแบบการนิเทศการศึกษาแบบผสมวิธี FUSION PT-SER $\bar{X}$ = 4.79, S.D.= 0.05 ระดับมากที่สุด และ 4) ประเมินรูปแบบการนิเทศ การศึกษาแบบผสมวิธี FUSION PT-SER .1) ประเมินความถูกต้อง $\bar{X}$ = 4.48, S.D.=0.47 ระดับ มาก 4.2) ความเหมาะสม $\bar{X}$ = 4.54, S.D.= 0.47 ระดับมากที่สุด 4.3) ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ $\bar{X}$ = 4.43, S.D.=0.42 ระดับมาก 4.4) ความเป็นประโยชน์ $\bar{X}$ = 4.41, S.D.=0.45 ระดับมาก ประเมินความพึงพอใจ $\bar{X}$ = 4.36, S.D.=0.44 ระดับมาก

เอกชัย จากศรีพรหม บทความวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานต่อ พัฒนาทักษะการวางแผน การทำงานเป็นทีม และการคิดเชิงวิพากษ์อย่างเป็นระบบ ในรายวิชาการ ควบคุมต้นทุนอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจการโรงแรม มหาวิทยาลัย สอนดุสิต” พบว่า 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานช่วยพัฒนาทักษะสำคัญ ได้แก่ 1.1) การวางแผน นักศึกษาสามารถออกแบบและคำนวณต้นทุนอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีระบบ 1.2) การทำงานเป็นทีม นักศึกษาเรียนรู้การแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบงาน และสื่อสารกันอย่างมี ประสิทธิภาพ 1.3) การคิดเชิงวิพากษ์ นักศึกษามีทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาและหาทางแก้ไขได้ดี ยิ่งขึ้น และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังจากเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้มีค่าสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00 และ S.D. =0.84) โดยเฉพาะการที่โครงงานมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้การศึกษาสามารถสร้างบุคลากรที่มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง ในอนาคต

บุญญลิตา บุษปะเกศ, สุเมษย์ หนกหลัง, พีรเดช ประครองพันธ์บทความวิจัยเรื่อง “กระบวนการสืบทอดวัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทยผ่านกิจกรรม “ลีลาศ” ” พบว่า กระบวนการ สืบทอดวัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทยผ่านกิจกรรม “ลีลาศ” มีองค์ประกอบได้แก่ 1) มีการสร้าง การยอมรับกฎ กติกา มาตรฐานและค่านิยมของสังคมผ่านกิจกรรมลีลาศ 2) วิธีการสืบทอดแบบ แผนปฏิบัติทางเพศของสังคมในพื้นที่กิจกรรมลีลาศ 3) การกำหนดบทบาทในกิจกรรมลีลาศด้วยเพศ กำเนิด 4) บทบาทและหน้าที่กำกับวิถีปฏิบัติในขณะที่ทำกิจกรรมลีลาศ และ 5) การกำหนดผู้หญิงใน อุดมคติด้วยนักเต้นลีลาศชาย เพื่อความเป็นมาตรฐานสากลในเรื่องการกำหนดเพศให้ผู้ชายต้องคู่กับ

ผู้หญิงเท่านั้นถือเป็นความปกติของสังคมทำให้วัฒนธรรมลีลาศถูกทำให้กลายเป็นการตกย้ำการ
ผลิตซ้ำอำนาจและความรู้

พชฎ นรสิงห์, อีระวัฒน์ มอนโรสง, วิรภัทร ภัทรกุล บทความวิจัยเรื่อง “การบริหาร
ความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา” พบว่า 1) องค์ประกอบในการ
บริหารความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ประกอบด้วย (1) ภาควิ
เคราะห์ด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา (2) การมีส่วนร่วมบริหารจัดการความ
ปลอดภัยในสถานศึกษา (3) การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา และ (4) มาตรการและ
ขอบข่ายความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยมีมาตรการและขอบข่ายความปลอดภัย คือ
(1) มาตรการด้านการป้องกัน (2) มาตรการด้านการปลูกฝัง และ (3) มาตรการด้านการปราบปราม
โดยมาตรการดังกล่าวครอบคลุมขอบข่ายความปลอดภัยในสถานศึกษาทั้ง 4 กลุ่มภัย คือ (1) ด้าน
อุบัติเหตุ (2) ด้านการใช้ความรุนแรง (3) การล่วงละเมิดสิทธิ์ และ (4) ด้านสุขภาพอนามัยทางกาย
และจิตใจ และ 2) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน พบว่า โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีการ
บริหารความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.42$, $S.D.=1.09$) เมื่อ
พิจารณาภาพรวมของแต่ละด้านพบว่า มีการบริหารความปลอดภัยในด้านการมีส่วนร่วมรับ
ประโยชน์สูงสุด ($\bar{X}=3.63$, $S.D.=0.92$) รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ($\bar{X}=3.37$,
 $S.D.=1.18$) ด้านการมีส่วนร่วมดำเนินการ ($\bar{X}=3.36$, $S.D.=1.15$) และด้านการมีส่วนร่วมติดตาม
และประเมินผล มีคะแนนต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.33$, $S.D.=1.15$)

กฤษณะ ดาราเรือง บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการหนุนเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรม
เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในเขตเมืองปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์” พบว่า
1) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยมาเที่ยวเมืองปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ โดยเป็นการท่องเที่ยวแบบ
มาเช้าเย็นกลับมีค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการต่ำกว่า 5,000 บาทต่อครั้ง 2) นักท่องเที่ยวมี
ความสนใจในสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสูงสุด คือ ประเพณีตรุษจีน รองลงมา
คือ อาหารอร่อยพื้นถิ่น สถานที่ท่องเที่ยวจุดเช็คอิน วัด ศาลเจ้า ผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึก และ
ผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นถิ่น ตามลำดับ 3) นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในการพัฒนาสินค้าและบริการ
ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประกอบด้วย การพัฒนารูปแบบกิจกรรมในงานประเพณีที่สร้าง
ประสบการณ์แก่นักท่องเที่ยว ความสะดวกในการจอดรถ การพัฒนาภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมรวมถึง
จุดบริการ ณ สถานที่ท่องเที่ยวจุดเช็คอินที่มีมาตรฐาน การประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยว
และการพัฒนาสินค้าของฝากที่เป็นอัตลักษณ์ของเมืองปากน้ำโพหรือของฝากจากนครสวรรค์

ถวิล จอมสืบ, ณัฐรา วงษ์นายะ, ประจักษ์ กิกก้อง บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการจัดการความรู้การใช้สมุนไพรเพื่อส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุจังหวัดสุโขทัย” พบว่า 1) สภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้การใช้สมุนไพร โดยมีการกำหนด เป้าหมาย/หัวข้อความรู้ประเภทของสมุนไพร แสวงหาความรู้จากรายการโทรทัศน์ นำแนวปฏิบัติที่ดี จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพมาประยุกต์ใช้ โดยใช้วิธีการจดจำและไม่มีการประเมินผลความรู้ ปัญหาการจัดการความรู้อยู่ในระดับมากและปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอยู่ในระดับปานกลาง 2) การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้การใช้สมุนไพรเพื่อส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) หลักการของรูปแบบ (2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (3) ปัจจัยนำเข้า (4) กระบวนการ (5) ผลผลิต (6) ผลลัพธ์ (7) เงื่อนไขการใช้รูปแบบ (8) ปัจจัยแห่งความสำเร็จ และ ผลการประเมินรูปแบบการจัดการความรู้การใช้สมุนไพรเพื่อส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ พบว่า มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องครอบคลุมและความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากและระดับมากที่สุด

ณัฐเกียรติ เจริญสุข, ทรงภพ ขุนมธุรส บทความวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนหลักภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2567” พบว่า) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามประเด็น ดังนี้ 1.1) มหาวิทยาลัยที่มีการผลิต งานวิจัยด้านการเรียนการสอนหลักภาษาไทยมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ 1.2) เนื้อหาที่มีการนำมาใช้ในการวิจัยมากที่สุด คือ เรื่องมาตราตัวสะกด จำนวน 10 เรื่อง 1.3) ระดับชั้นที่มีการเลือกเป็นกลุ่มทดลองในการวิจัยมากที่สุด คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 เรื่อง 1.4) แนวคิดที่ถูกนำมาใช้ในการวิจัยมากที่สุด คือ แนวคิดการสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะ จำนวน 6 เรื่อง 1.5) การกำหนดวัตถุประสงค์ในงานวิจัยที่ถูกกำหนดมากที่สุด คือ วัตถุประสงค์เพื่อ สร้าง/พัฒนา/รูปแบบ/กระบวนการเรียนรู้/กิจกรรมของการเรียนรู้/แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 19 ข้อ 1.6) ประเภท ของงานวิจัยที่ถูกจัดทำมากที่สุด คือ การวิจัยเชิงทดลอง จำนวน 24 เรื่อง 1.7) วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ถูกใช้ในงานวิจัยมากที่สุด คือ วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 10 เรื่อง 1.8) เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยมากที่สุด คือ การใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 13 เรื่อง และ 2) งานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนหลักภาษาไทยในระดับประถมศึกษาของทั้ง 10 มหาวิทยาลัย มุ่งเน้นไปที่การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ การใช้สื่อ การใช้เทคโนโลยี การใช้ เทคนิควิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ มาบูรณาการกับการเรียนการสอน ที่สร้างให้ผู้เรียนได้บรรลุ วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมและโลกเทคโนโลยี ที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วซึ่งจะส่งเสริมให้การเรียนรู้มีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

เกรียงศักดิ์ สุวรรณวัจน์ บทความวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังที่มีต่อการศึกษาระดับอนุปริญญาของวิทยาลัยชุมชนพิจิตร สถาบันวิทยาลัยชุมชน” พบว่า 1) สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังที่มีต่อการศึกษาระดับอนุปริญญาของวิทยาลัยชุมชนพิจิตร ภาพรวมทุกด้านและทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านสมรรถนะของครูผู้สอน ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านสถานที่จัดการศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายระหว่างเรียน และด้าน ลักษณะพฤติกรรมของเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และ 2) การเปรียบเทียบ สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังที่มีต่อการศึกษาระดับอนุปริญญาของวิทยาลัยชุมชนพิจิตร ภาพรวมทุกด้าน และด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านสมรรถนะของครูผู้สอน ด้านสถานที่จัดการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยสภาพที่คาดหวังมีความคิดเห็นสูงกว่าสภาพที่เป็นจริง ส่วนด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านค่าใช้จ่ายระหว่างเรียน และด้าน ลักษณะพฤติกรรมของเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พระมหาเสฏฐวุฒิ วชิรญาณ (ปาสวน), วุฒินันท์ กันทะเตียน บทความวิจัยเรื่อง “มหาวิทยาลัยสุภาพ” : การสร้างเสริมด้วยแนวคิด และหลักการทางพระพุทธศาสนา” พบว่า แนวคิดและหลักการสร้างเสริมสุขภาพตามกรอบมหาวิทยาลัยสุภาพ มีจำนวน 22 องค์ประกอบ เฉพาะที่เป็นองค์ประกอบเชิงระบบและโครงสร้าง จำนวน 9 ข้อนั้น เมื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยแนวคิด และหลักการทางพระพุทธศาสนาตามหลักภาวนา 4 ได้ข้อเสนอแนะ 4 แนวทาง แนวทางที่ 1 เน้น การใช้โยนิโสมนสิการและปรโตโฆสะ (ปัญญาภาวนา) เพื่อสร้างเสริมการทำงานเชิงนโยบาย การรับรู้ การเรียนการสอนและการวิจัย แนวทางที่ 2 เน้นการใช้หลัก สัมปายะ 7 (กายภาวนา) เพื่อ สร้างเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ แนวทางที่ 3 เน้นการใช้หลักศีลบัญญัติ (ศีลภาวนา) เพื่อ สร้างเสริมการบริการด้านสุขภาพ การบริหารงบประมาณ แนวทางที่ 4 เน้นการใช้หลักอริยสัจ 4 และจาคธรรม (ปัญญาภาวนาและจิตภาวนา) เพื่อสร้างเสริมการให้คำปรึกษาและความเป็นจิตอาสา การจัดการศึกษากับการสร้างเสริมสุขภาพตามแนวคิดและหลักการทางพระพุทธศาสนาเป็นสิ่งที่ เสริมหนุนซึ่งกันและกัน เป็นข้อเสนอที่สถาบันการศึกษาควรนำไปพิจารณาปรับใช้

บงกชธร เพิกนิล, วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย, ทนง ทองภูเบศร์ บทความวิชาการเรื่อง “การเสริมสร้างทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสสู่การเป็นนวัตกร” พบว่า การใช้ กระบวนการคิดเชิงออกแบบ การเรียนรู้จากประสบการณ์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการ ทำงานร่วมกัน เทคนิคการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการใช้โครงงานเป็นฐาน ยังถูกเสนอเป็นวิธีการที่มี ประสิทธิภาพในการเสริมสร้างทักษะอาชีพของนักเรียนการพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่

ส่งเสริมการตลาดและนวัตกรรม การสนับสนุนจากครูและทรัพยากรที่เหมาะสม รวมถึงการสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและภาคอุตสาหกรรม จะช่วยแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ในการเสริมสร้างทักษะอาชีพ เพื่อสร้างนักเรียนที่มีความสามารถและพร้อมเผชิญกับความท้าทายในศตวรรษที่ 21 การศึกษานี้มีเป้าหมายในการพัฒนานโยบายการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความต้องการทักษะในอนาคตและช่วยสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาประเทศ

อนุชา คชะชัย, พงษ์สุวรรณ ศรีสุวรรณ, พงษ์กฤตย์ นามปพนอังกู บทความวิชาการเรื่อง “องค์ประกอบการนิเทศภายในโรงเรียนทางอ้อม” ผลการศึกษา พบว่า การนิเทศภายในโรงเรียนทางอ้อม เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษา โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการควบคุมหรือการกำกับโดยตรงจากผู้บริหารสถานศึกษา ในกระบวนการนี้มีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 5 ขั้นตอนได้แก่ 1) การประเมินความต้องการ เป็นขั้นตอนแรกในการนิเทศภายในทางอ้อม ซึ่งมีบทบาทในการระบุและวิเคราะห์ความต้องการของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาและการปรับปรุงที่เหมาะสม 2) การวางแผนและการวิเคราะห์ เป็นกระบวนการที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินความต้องการเพื่อจัดทำแผนงานที่ชัดเจนและมีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาการวางแผนอย่างมีระบบจะช่วยให้กระบวนการนิเทศมีความเป็นระเบียบและมีทิศทางที่ชัดเจน 3) การดำเนินการ คือ การนำแผนงานที่ได้วางไว้มาปฏิบัติในโรงเรียน การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้การพัฒนาคูและบุคลากรเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด 4) การประเมินผล เป็นกระบวนการที่ใช้เพื่อวัดและตรวจสอบความสำเร็จของการนิเทศ การประเมินผลช่วยให้สามารถวิเคราะห์ผลลัพธ์และระบุจุดที่ต้องปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 5) การปรับปรุงและการรายงาน เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงกระบวนการนิเทศตามข้อเสนอแนะ จากการประเมินผลเพื่อให้การนิเทศมีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ องค์ประกอบของการนิเทศภายในทางอ้อมยังได้รับการสนับสนุนจากปัจจัยเสริมอื่น ๆ เช่น การสนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะ การใช้เทคโนโลยีในการนิเทศ การสื่อสารและการบริหารจัดการในยุคดิจิทัล และการสร้างแรงจูงใจและการส่งเสริมการคิด ซึ่งทั้งหมดนี้มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มความยืดหยุ่นและประสิทธิภาพของการนิเทศภายในทางอ้อมในบริบทของการศึกษาในปัจจุบัน

พระครูนิทานภัทรกิจ (ก่อแก้ว), ศิริโรจน์ นามเสนา บทความวิชาการเรื่อง “ผู้นำการเมืองในยุคโลกาภิวัตน์ตามแนวพระพุทธศาสนา” ผลการศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำในสังคมไทยปัจจุบันซึ่งอยู่ในกระแสของโลกาภิวัตน์ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นไปในมิติทางเศรษฐกิจเทคโนโลยีวัฒนธรรมทำให้เกิดผลกระทบอย่างรวดเร็วและรุนแรงความขัดแย้งในหลากหลายรูปแบบได้ปะทุขึ้นและสะท้อนออกมาเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน มีการรวมตัวกันของกลุ่มคนที่ขัดแย้งกันจนเกิดเป็นปรากฏการณ์ประท้วงหรือม็อบที่เกิดขึ้นกันบ่อยครั้งจนถึงขั้นปะทะกันทำร้ายกันก็มีไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้งด้านผลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจเช่นการแปรรูปของรัฐวิสาหกิจ ความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเช่นการแย่งชิงทรัพยากรน้ำการแย่งชิงที่ดินทำกินและแม้กระทั่งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างแพทย์กับคนไข้ในการเรียกร้องค่าเสียหายกรณีที่ผู้ป่วยเสียชีวิตหรือพิการผู้นำทางการเมืองการปกครองหรือผู้นำทางการเมืองถูกกล่าวถึงในฐานะที่เป็นบุคคลสำคัญสูงสุด ที่ทำให้เกิดความเสื่อมและความเจริญของสังคม ถ้าหากผู้นำการเมืองนำหลักศีล 5 และหลักกุศลกรรมบถ 10 มาใช้ในการปกครองจะทำให้สังคมการเมืองมีแต่ความสงบสุข



(รองศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์)

บรรณาธิการวารสารวิจัยวิชาการ

สารบัญ

กองบรรณาธิการ	ก
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ	ข-จ
บทบรรณาธิการ	ฉ-ต

บทความวิจัย:

ระบบการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแบบบูรณาการร่วมกับหลักอภิปรัชญา
เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของสื่อโครงข่ายวิชาชีพของสถานศึกษาใน
จังหวัดอุทัยธานี

: พระครูอุทัยปริยัติสุนทร, พระมหาธีรติ ธมฺมโสภา, 1
พระชัยวัฒน์ จินดาพาณิชย์

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเป็นนวัตกรรมของ
ผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

: ณรงค์ศักดิ์ อุดรา, พิชามญชุ์ สุริยพรรณ, สิริสวัสดิ์ ทองก้านเหลือง 19

การยกระดับการบริหารจัดการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ต้นแบบ
ของคณะสงฆ์จังหวัดนครสวรรค์

: อนงค์นาฏ แก้วไพฑูรย์, ศศิกิจจ์ อ่ำจ้อย, อาณัติ เดชจิต, 37
ปัญญา พรหมบุตร

โมเดลเชิงแนวคิดสำหรับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อ
ยกระดับเศรษฐกิจฐานรากตามแนวพุทธ: การศึกษาเชิงบูรณาการ

: แม่ชีกฤษณา รักษาโฉม, อรชร ไกรจักร, กรรณิการ์ ขาวเงิน, 52
พระมหาวิญญูธรรม ศรีชัย, พระปัญญาวัชรบัณฑิต,
พระมหาดวงเด่น ตุนิน

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้หุ่นยนต์เชื่อม และระบบอัตโนมัติ
เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะผู้เรียน เข้าสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต

สายชล ปัญจมาตย์, ตรีรัตน์ เด่นดวง, ณัฐกมล พลศรีราช	67
การพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้นาฏศิลป์บำบัดการ รำมังคละเพลงพื้นบ้านบ้านเขาสมอแครง เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตสำหรับ ผู้สูงอายุ	
: ประภาศรี ศรีประดิษฐ์, วาริรัตน์ แก้วอุไร	83
รูปแบบการพัฒนาความฉลาดทางดิจิทัลสำหรับเด็กและเยาวชนในเขต ภาคเหนือตอนล่าง	
: ธีรฤติ บุญปัน, ณัฐรดา วงษ์นายะ, ประจักษ์ กีก้อง	100
การพัฒนานวัตกรรมการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงอายุเพื่อเสริมสร้างทักษะ ทางอารมณ์และสังคม	
: เอกภูมิ เจียมวิทยานุกูล, ชนันภรณ์ อารีกุล, ลักขิกา สุทธิวารี	119
รูปแบบการอนุรักษ์ สืบสาน เผยแพร่ วัฒนธรรมท้องถิ่นไทยทรงดำบ้านหนอง เนิน อำเภอนาทะโก จังหวัดนครสวรรค์	
: รวงทอง ถาพันธุ์, สิทธิพร เขาค้อน, พิชญ์อนงค์ ผดุงศิลป์ไพโรจน์, นัยนา รัตนสุวรรณชาติ, ธนาภรณ์ แสงทอง	134
การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของทหารเรือไทย ระหว่าง พ.ศ.2475-2494	
: วรวิทย์ กลิ่นสุข, วรพลญ์ วัฒนเดชไพศาล	150
การบริหารความขัดแย้งในสถานศึกษายุคดิจิทัล อำเภอสรีสำโรง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2	
: ลลิตา หว่างเชื้อ, นงลักษณ์ ใจฉลาด	169
การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ห้องเรียนเสมือนจริง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่อง บุคคล สำคัญในวงกรนาฏศิลป์ไทย	

: ประวิทย์ ฤทธิบุลย์, มาโนช บุญทองเล็ก, อาทิตยา เงินแดง, บุญญิตี ศรีสวัสดิ์, พิชชา คุณพาที, พัสตราภรณ์ ศิริเนตร, สุธิดา คงเกษม	181
คลีคลายสายนที: การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี	
: ภูมิ มูลศิลป์, สถาพร มนต์ประภัสสร, สายชล ปัญญชิต, จิตอุษา ชันทอง, อชิระ อุตมาน, ภูเบศ วณิชชานนท์, ปรมินทร์ ตั้งโอภาสวิไลสกุล	198
รูปแบบการนิเทศการศึกษาแบบผสมวิธี FUSION PT-SER พัฒนาระบบนิเทศติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามนโยบาย ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2	
: กฤษณะ ไกรสี	214
การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานต่อพัฒนาทักษะการวางแผน การทำงานเป็นทีม และการคิดเชิงวิพากษ์อย่างเป็นระบบ ในรายวิชาการควบคุมต้นทุนอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจการโรงแรม มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	
: เอกชัย จากศรีพรหม	229
กระบวนการสืบทอดวัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทยผ่านกิจกรรม “ลีลาศ”	
: บุญญสิดา บุชปะเกศ, สุเมษย์ หนกหลัง, พีรเดช ประคองพันธ์	245
การบริหารความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	
: พชฎ นรสิงห์, อีระวัฒน์ มอนไธสง, วีรภัทร ภัทรกุล	263
แนวทางการหนุนเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในเขตเมืองปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์	
: กฤษณะ ดาราเรือง	276
การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้การใช้สมุนไพรเพื่อส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ จังหวัดสุโขทัย	

: ถวิล จอมสীব, ณัฐรดา วงษ์นายะ, ประจักษ์ กีก้อง	290
การสังเคราะห์งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนหลัก ภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2567	
: ณัฐเกียรติ เจริญสุข, ทรงภพ ขุนมธุรส	307
การศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังที่มีต่อการศึกษาระดับอนุปริญา ของวิทยาลัยชุมชนพิจิตร สถาบันวิทยาลัยชุมชน	
: เกรียงศักดิ์ สุวรรณวัจน์	325
“มหาวิทยาลัยสุภาพ” : การสร้างเสริมด้วยแนวคิด และหลักการทาง พระพุทธศาสนา	
: พระมหาเสฏฐฐุฒิ วชิรญาณ (ปาสวน), วุฒินันท์ กันทะเตียน	342
บทความวิชาการ:	
การเสริมสร้างทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสสู่การเป็นนวัตกร	
: บงกชธร เฟ็กนิล, วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย, ทนง ทองภูเบศร์	360
องค์ประกอบการนิเทศภายในโรงเรียนทางอ้อม	
: อนุชา คชะชัย, พงษ์สุวรรณ ศรีสุวรรณ, พงษ์กฤตย์ นามปพนอังกูร	377
ผู้นำการเมืองในยุคโลกาภิวัตน์ตามแนวพระพุทธศาสนา	
: พระครูนิทานภักทรกิจ (ก่อแก้ว), ศิริโรจน์ นามเสนา	393
ภาคผนวก	
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารวิจัยวิชาการ	406
แนวปฏิบัติในการเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อลงตีพิมพ์	407
หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ในวารสารวิจัยวิชาการ	407